

на Византійцѣты гдѣто гы бѣше разбиль Мундусъ, прѣдали на мечь и огнь сичко по Имперіѣтѣ имъ прѣзъ дѣто поминѣли; исполѣнили гдѣ да си е грѣцкы момы, и показали дору таквѣзи суровинѣ, чтото доста дѣчица немилостиво съсѣкли и хвърлили на кучетата. — Тѣй само могли да си удовлетворять гнѣва разсѣрденити Българи. Най-послѣ Забереганъ, като ся навоювалъ, колкото щялъ, озѣвалъ ся съ 7000 душъ конници до самыя Цариградъ, и ся расположилъ тамъ прѣдъ стѣныты му. — Старый Юстиніанъ, като гы видѣлъ, истрынѣлъ отъ страхъ, и едва сварилъ да испокрые като въ мыши дупкы по стѣныты на крѣпостѣтѣ драгоцѣнныты си царскы работы и съкропища.

*II. Кажѣте сега какво станѣло, когато ся расположили нашити тамъ?*

О. Тѣ много-пѣти нападали на Византійскѣтѣ столицѣ, на кождо сѣдбата была страшна, и почти въ заберегановыты рѣцѣ, ако прочютый Юстиніановъ пѣлководецъ Белизарій не былъ и пристигнѣлъ скоро на помощь, и ако въ чѣстыты имъ тамъ сбиванія, една отъ побѣдыты му не была ся струпала на главѣтѣ на нашиты, отъ които тѣй само можѣлъ да избави отчаянѣтѣ столицѣ, и да гы прогони и распелѣе.

*II. Ами тогава какво станѣли нашити?*

О. Тѣ пакъ рѣшили да ся върнѣтъ, — и като ся връщали прѣсѣщнѣли гы Аварити, които по него врѣмя были навлѣзли отъ кѣдѣ Уралскыты планины въ Европѣ, та гы покорили и гы държали подъ власть-тѣ си, до гдѣто былъ живъ ханѣтъ имъ *Баянъ*; нѣ слѣдъ смъртѣтѣ му, прѣзъ пѣрвѣтѣ половинѣ на VШый вѣкъ, гы освободилъ отъ тѣхъ, и присѣдинилъ пакъ на царството си Българскый царь Кубратъ (Крѣватъ или Хърватъ).

*II. Ами кога ся утвърдили Българити вече царството си край Дунава?*